

Arrest

nr. 174 248 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van arabische Kababish origine, meer bepaald van de subclan Bidere. U bent geboren in X, in de Northern State van Soedan. U bleef er slechts tot u zes maanden oud was en ging dan naar Al-Qaddar samen met uw moeder, uw vader bleef in Al-Affat. U werd voornamelijk opgevoed door uw oom aan moederszijde. Toen u in de derde graad zat, u vermoedt in 2006, is uw moeder hertrouwd en zei uw oom u terug te keren naar uw vader in Al-Affat. U werd slecht behandeld door uw stiefmoeder en uw vader, u werd vaak gestraft en geslagen. Na twee jaar, in 2008, keerde u terug naar uw oom in Al-Qaddar. Ook daar had u geen goed leven, u diende in het hok bij de dieren te slapen en kreeg amper te eten.

Nu en dan kon u wat werken op een boerderij en zo geld verdienen om eten te kopen. Na tien maanden zei uw oom u dat u terug moest keren naar uw vader. Op 15 september 2008 keerde u dan ook terug naar uw vader. In 2009 verloor u twee van uw vingers in een houtsnijmachine. U verklaart dat uw vader er opzettelijk voor zorgde dat uw vingers in deze machine terecht kwamen en hij weigerde u te verzorgen. U ging op eigen houtje naar een dokter Kidir en vroeg hem u te verzorgen. U gaf hem uw spaargeld en werkte tot de wonden geheeld waren op zijn boerderij. Na een maand keerde u terug naar uw vader maar hij zei dat hij niet wou dat u terug bij hem kwam wonen en sloeg u opnieuw. U ging daarop terug naar uw oom. Maar na een tijdje werd u opnieuw opgedragen terug te keren naar uw vader. Zo schipperde u voortdurend tussen uw oom en uw vader en werd u door beiden onmenselijk behandeld. Uw moeder woonde ondertussen in Tangasi bij haar nieuwe echtgenoot. U had geen contact meer met haar maar vernam van uw grootmoeder dat zij werd geslagen door haar man.

Eind 2012 kwamen zes agenten van de veiligheidsdiensten u halen om uw legerdienst te beginnen. U weigerde en liep weg naar uw vader, maar ook hij zei dat u zich bij het leger diende aan te sluiten. U vertrok ook daar weer en ging naar een boer en vroeg hem of u daar kon werken voor kost en inwonen. U kon er ongeveer een jaar lang werken en wat geld sparen. U vreest dat u gearresteerd en gefolterd zult worden omdat u weigert uw legerdienst te vervullen. U vreest eveneens verder gefolterd te worden door uw oom en uw vader. Toen u genoeg geld gespaard had vertrok u naar Khartoum. Daar vond u iemand die een document voor u opmaakte waarmee u met een vrachtwagen naar Libië kon reizen. In april 2014 verliet u Soedan en ging met een vrachtwagen naar Libië, waar u werkte als een dagloner. Op 12 april 2015 reisde u met een houten bootje naar Italië. U bleef een nacht in een opvangkamp in Sicilië en reisde daarna met de bus via Rome en Milaan naar Frankrijk. U bleef enkele dagen in Calais maar vertrok er weer te voet en al liftend om zo in België terecht te komen. Op 30 april 2015 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanspraak. U verklaart een identiteitskaart te hebben gehad maar dat uw oom dit meegaf aan de veiligheidsagenten toen zij u kwamen halen om uw legerdienst te beginnen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk kan maken of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u weigerde uw legerdienst voor het Soedanese overheidsleger te vervullen. Er dient te worden op gewezen dat vrees voor strafvervolging omwille van desertie of dienstweigering in se geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van de voormelde Conventie van Genève uitmaakt. Een dienstweigeraar of deserteur kan pas als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève beschouwd worden als hij: (a) vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie; (b) tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn staat van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen; en/of (c) is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, nrs. 167-174).

Uit uw relaas blijkt echter niet dat één van de voormelde motieven aan de grondslag van uw desertie ligt. Wanneer u gevraagd wordt naar de redenen van uw desertie geeft u enkel het feit aan dat u niet van de overheid houdt en niet voor hen wil werken om onschuldigen te vermoorden (gehoorverslag CGVS p.6, 8, 10, 12 en 15-16). U maakt derhalve doorheen uw verklaringen geen melding van ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren op grond van een godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die uw dienstweigering zou voorschrijven. U wordt verschillende keren gevraagd uw houding tegenover de Soedanese overheid verder te specificeren. Wanneer u wordt gevraagd waarom u niet van de overheid houdt geeft u aan er niet van te houden dat zij mensen die kijken om te overleven vermoorden, maar geeft u toe er in feite niet veel van af te weten (gehoorverslag CGVS p.8). U kunt niet verduidelijken waarom u denkt dat u onschuldigen zou moeten vermoorden, maar hoorde enkel geruchten over wat er gebeurde in Darfur en bij het conflict met Zuid-Soedan en dat veel jongeren naar daar werden gestuurd om te vechten.

U verklaart op tv te hebben gezien dat mensen vermoord worden en u hier niet aan wilt meewerken (gehoorverslag CGVS p.12). U verklaart zelf nooit enige negatieve ervaringen te hebben gehad met de Soedanese overheid (gehoorverslag CGVS p.9). Evenmin was u ooit actief bij enige oppositie tegen de regering. U verklaart nooit te hebben gepraat over het feit dat u niet van de regering hield, behalve toen er verkiezingen waren en wanneer u gevraagd werd uw legerdienst aan te nemen (gehoorverslag CGVS p.9). Verder kent u zelfs geen enkele oppositiegroep die zich eveneens tegen de regering kant (gehoorverslag CGVS p.16). Zodoende blijft u zeer vaag en komen de door u aangehaalde redenen tot dienstweigering eerder weinig overtuigend over. **Hieruit kan dan ook bezwaarlijk worden geconcludeerd dat een diepgewortelde overtuiging aan de basis van uw dienstweigering ligt.**

Waar u vreest te worden ingezet in militaire acties in het conflict in Darfur, inderdaad een conflict dat gekenmerkt wordt door ernstige schendingen van het recht van de gewapende conflicten en dat internationaal veroordeeld werd (Human Rights Watch – Country summary Sudan – januari 2015), kan u echter niet aangeven waarom u vreest precies daar te zullen worden ingezet (gehoorverslag CGVS, p.9). Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier ('CGVS, Cedoca – Themarapport militaire dienstplicht en PDF – 11.04.2003' en 'Ministerie van Binnenlandse Zaken – Algemeen ambtsbericht Sudan – juli 2015') dat men ruimschoots in de mogelijkheid voorziet om een niet-militaire dienstplicht te vervullen. Naast het officiële Soedanese leger of bij de Popular Defence Forces kan men zijn dienst vervullen bij de politie of andere ordediensten, bij overheidsdiensten of bij publieke ontwikkelingsprojecten. Zelfs een training is mogelijk binnen maatschappelijke instellingen als ziekenhuizen of overheidskantoren. Slechts een klein percentage van de dienstplichtigen zou dienst doen in het leger. **U reikt het Commissariaat-generaal derhalve onvoldoende elementen aan om na te gaan of u daadwerkelijk dreigde ingezet te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict.** U geeft geen concrete aanwijzingen in die richting, zodoende kunnen uw verklaringen louter worden beschouwd als veronderstellingen en vermoedens uwentwege.

Er is dan ook geen concreet element in uw asielrelaas dat ressorteert onder de beschermingsgronden voorzien in de Conventie van Genève. U blijkt te vrezen voor de mogelijke gemeenrechtelijke gevolgen van dienstweigering, waarbij kennelijk geen politieke, religieuze, etnische of conventiegerelateerde elementen een significante rol spelen. Daarenboven dient er op worden gewezen dat u gedurende uw verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken louter medische redenen aanhaalt ter motivatie van uw dienstweigering (vragenlijst CGVS dd 30.04.2015, vraag 5), wat uw verklaringen dienst te weigeren vanuit gewetensbezwaren fundamenteel ondergraaft.

Daarenboven kan ook aan uw dienstweigering als concrete motivering om uw land van herkomst te verlaten getwijfeld worden. Uw kennis over de Soedanese legerdienst blijkt namelijk meer dan ondermaats. Van iemand die verklaart zijn land van herkomst te ontvluchten omdat hij weigert zijn legerdienst te vervullen kan op zijn minst verwacht worden dat men op de hoogte is van wat de legerdienst in zijn land van herkomst precies inhoudt en wat de mogelijkheden zijn indien men weigerachtig staat ten opzichte van een actieve legerdienst als soldaat. U schiet hierin schromelijk tekort. Zo weet u niet hoe lang de verplichte legerdienst in Soedan duurt, tot op welke leeftijd men kan opgeroepen worden voor zijn legerdienst of op welke manier men kan opgeroepen worden, u stelt enkel dat men round ups organiseert en dat men legerdienst dient te vervullen vooraleer men naar de universiteit kan (gehoorverslag CGVS p.13-14). **Van iemand die het land ontvlucht omwille van zijn nakende legerdienst kan echter minstens worden verwacht dat hij op de hoogte is van wat hem te wachten staat. Dat u hier niets van afweet ondergraaft de geloofwaardigheid dat u uw land van herkomst zou verlaten hebben uit vrees voor deze legerdienst.** Daarnaast bent u evenmin op de hoogte van de verschillende mogelijkheden binnen de legerdienst of de mogelijkheden om een vrijstelling van zijn legerdienst te verkrijgen. U verklaart nog nooit over een civiele dienst te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS p.15-16). Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken beweert dat u zou moeten worden vrijgesteld om medische redenen, verklaart u voor het Commissariaat-generaal echter niet op de hoogte te zijn van deze mogelijkheid en dat aan deze vraag geen gehoor wordt gegeven (gehoorverslag CGVS p.16). Dit terwijl uit de toegevoegde bronnen blijkt dat men om medische redenen bij een overheidsinstelling geplaatst kan worden. Bronnen bevestigen eveneens dat het mogelijk is een dienstvrijstelling af te kopen. Hieruit blijkt opnieuw uw uiterst gebrekkige kennis van wat u te wachten stond indien u in dienst zou treden wat uw aangehaalde motivatie om het land te verlaten verder ondergraaft. Bovendien maakte u gezien uw lichamelijke tekortkoming grotere kans om niet in actieve dienst te worden ingelijfd, wat ook uw aangehaalde vrees om ingezet te worden om andere burgers te doden ondergraaft.

Vervolgens bent u evenmin op de hoogte van de gevolgen voor een dienstweigeraar of deserteur. U verklaart niet te weten wat de wet voorschrijft indien men deserteert of militaire dienst weigert. U verklaart enkel te weten dat men kan gevangen worden genomen of gefolterd (gehoorverslag CGVS p.16-17). Dit strookt echter niet met de wettelijke voorschriften gangbaar en toegepast in Soedan. Uit bovengenoemde informatie blijkt dat onttrekking leidt tot een boete of een gevangenisstraf van minimaal twee en maximaal vier jaar. In de praktijk zou dit echter amper worden toegepast maar wordt men onmiddellijk toegewezen aan een militaire trainingsplaats (zie informatie administratieve dossier).

Het gegeven dat u niet weet wat de legerdienst in Soedan inhoudt of wat de wettelijke consequenties zijn wanneer men zijn weigert, schaadt verregaand de geloofwaardigheid van uw verklaring het land te hebben verlaten uit vrees voor deze legerdienst, u weet namelijk niet waarvoor u precies op de vlucht bent. Temeer u verklaart niet te zijn vertrokken indien u geen legerdienst zou moeten doen (gehoorverslag CGVS p.17), wat het des te opmerkelijk maakt dat u zich niet beter informeerde over wat deze legerdienst inhoudt.

Tot slot kunnen ook bij uw persoonlijke situatie enige vraagtekens worden geplaatst. U verklaart zich in een mensonterende situatie te hebben bevonden waarbij u pendelde tussen uw vader en uw oom terwijl u door beiden werd mishandeld. Ondertussen probeerde u hier en daar wat te werken om wat geld te verdienen (gehoorverslag CGVS p.14-16). Wat betreft de problemen met uw vader en uw oom die mede aan de grond zouden liggen van uw vlucht kunnen eveneens bijkomende opmerkingen worden gemaakt. U verklaart sinds eind 2012 tot aan uw vertrek in april 2014 op een boerderij te hebben gewerkt en er voldoende geld te hebben verdiend om uw reis naar Europa te financieren (gehoorverslag CGVS p.6, 11 en p.15). U verklaart in die tijd geen last te hebben gehad van de Soedanese autoriteiten die u vroegen uw legerdienst te beginnen, noch van uw vader of uw oom die naar u op zoek waren (gehoorverslag CGVS p.15 en p.18). **Het is zodoende dan ook niet duidelijk waarom u niet over de mogelijkheid zou hebben beschikt om een eigen leven op te bouwen in Soedan, los van uw vader of uw oom.** U verklaart nog steeds te vrezen voor uw vader maar kunt niet aangeven waarom hij nog actief naar u op zoek zou gaan. Uit uw verklaringen blijkt dat hij enkel eiste dat u bij hem zou vertrekken. Ook wanneer u verklaart dat mensen hem zouden kunnen zeggen dat u op die boerderij werkte kunt u niet aangeven waarom dit dan problematisch zou zijn (gehoorverslag CGVS p.18). **Daarenboven bracht u uw slechte relatie met uw vader en uw oom niet ter sprake gedurende het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaart dat dit een belangrijke rol speelde in uw beslissing om uw land van herkomst te verlaten** (gehoorverslag CGVS, p.12, p. 18), zij waren het namelijk die de veiligheidsagenten op uw dak stuurden om een legerdienst te beginnen omdat zij van u verlost wilden zijn. Zodoende zijn de problemen met uw oom en uw vader onlosmakelijk met uw vertrek uit uw land van herkomst verbonden. Het ontbreken van deze motieven, net op het moment dat u ze voor de eerste keer kon toelichten in uw zoektocht naar internationale bescherming, tast de geloofwaardigheid ervan fundamenteel aan. **Er vallen daarnaast nog andere tegenstrijdigheden te worden opgemerkt met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken die uw levenswijze in Soedan verder op de helling zetten.** Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u sinds 2005 ononderbroken in Al Affat te hebben verbleven en sinds u uw vingers verloor in 2008 of 2009 niet meer te hebben gewerkt (verklaringen DVZ dd 30.04.2015, vraag 10 en 12). Dit strookt niet met uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal, waar u verklaart voor uw vertrek een jaar lang te hebben gewerkt op een boerderij en altijd tussen verschillende woonplaatsen te hebben gependeld (gehoorverslag CGVS, p.6). Hoewel u verklaart onder stress te hebben gestaan gedurende het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken en niet zeker bent of u alles goed heeft kunnen uitleggen (gehoorverslag CGVS p.3), kan wel worden verwacht dat iemand de grote lijnen van zijn levensloop correct kan schetsen, waarbij u in gebreke bleef.

Er kan derhalve geen geloof worden gehecht aan uw levenswijze in Soedan noch aan uw verklaring omtrent uw vrees tegen uw wil ingelijfd te worden voor de legerdienst.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de onaannemelijkheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Inzake het feitenrelaas laat verzoeker ook nog gelden:

"Verzoekende partij voegt nog toe, wat niet blijkt uit het verslag van de verklaringen gedurende het interview dat hij gevangen is genomen geweest en een 25-tal dagen is opgesloten in de gevangenis Karima in Noord-Soedan. Hij is gelukkig kunnen ontsnappen. (infra)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet), schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker stelt:

"Wat betreft de redenen van desertie, zijn desertie en de mogelijkheid van een niet-militaire dienstplicht"

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij geen enkele melding maakt van ernstige, onoverkomelijk gewetensbezwaren op grond van een godsdienstige of een andere diepgewortelde overtuiging die de dienstweigering zou overschrijven.

Volgens verzoekende partij is zijn diepgewortelde overtuiging duidelijk en werd dit ook aangegeven tijdens het interview.

Het feit dat verzoekende partij de woorden 'diepgewortelde overtuiging' niet gebruikt, wil niet zeggen dat deze door hem niet is aangegeven.

Verzoekende partij weigert onschuldigen te doden of tegen onschuldigen te vechten. De beslissing geeft zelf aan dat door verzoekende partij dit als reden werd aangegeven voor zijn dienstweigering. Daarenboven heeft verzoekende partij ook verwezen naar het conflict in Darfour en zijn vrees om daar te worden ingezet.

Verzoekende partij benadrukt eveneens dat hij behoort tot de stam van de President van Soedan.

De President van Soedan heeft 13 stammen, welke worden genoemd 'The Arabian Tribes'.

Het zijn juist de mensen die behoren tot deze stammen, zoals verzoekende partij, die de opdracht krijgen om te gaan vechten en onschuldigen te doden: volledige dorpen worden weggejaagd en zelfs gedood zodat hun mensen zich er kunnen vestigen.

Dit weigeren, gaat niet zomaar. Als men weigert, zoals verzoekende partij heeft gedaan, dan wordt dit gelijkgesteld met het zich aansluiten bij de rebellen en dan wordt men opgesloten in de KARIMA gevangenis, zoals het geval is geweest met verzoekende partij.

Om deze reden was er dan ook geen andere militaire legerdienst mogelijk.

Weigeren om de militaire dienstplicht te voldoen, betekent toegenakeld worden of zelfs gedood te worden.

Verzoekende partij had dan ook geen andere keuze dan de legerdienst te weigeren.

Met dit aspect heeft het CGVS onvoldoende rekening gehouden, zo blijkt uit de beslissing.

In casu en gezien het bovenstaande, is verzoekende partij van oordeel dat het CGVS onredelijk is om dit als argument te gebruiken om de bestreden beslissing te motiveren.

(...) Wat betreft de zogenaamde gebrekkige kennis over het Soedanese leger

Het CGVS stelt hieromtrent onder andere het volgende:

"Daarenboven kan ook aan uw dienstweigering als concrete motivering om uw land van herkomst te verlaten getwijfeld worden. Uw kennis over de Soedanese legerdienst blijkt namelijk meer dan ondermaats.(...)"

Verzoekende partij erkent dat zijn kennis beperkt is; hieruit kan en mag evenwel geen negatieve gevolgen getrokken worden, noch mag dit een reden zijn om de beslissing in negatieve zin te motiveren. Verzoekende partij is opgegroeid op het platteland, niet in de stad. Hij was een landbouwer. Hij is meer op de hoogte van dieren. Hij was juist hier dagdagelijks mee bezig. Vragen daaromtrent kan hij zonder problemen in detail beantwoorden, gezien dit zijn dagdagelijkse bezigheden betrof en hij daarin ook geïnteresseerd was.

Dit was evenwel niet het geval voor het leger en de legerdienst; op dit vlak was het tegenovergestelde van kracht. Met deze zaken was verzoekende partij niet bezig. Hij had hier ook geen interesse voor.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat in zijn verklaringen geen redenen aanwezig zijn om een weigeringsbeslissing te motiveren.

Het argument van het CGVS kan niet worden weerhouden.

(...) Wat betreft de kennis de gevolgen voor een deserteur

Het CGVS motiveert diens beslissing ook nog als volgt:

“Vervolgens bent u evenmin op de hoogte van de gevolgen voor een dienstweigeraar of deserteur. U verklaart niet te weten wat de wet voorschrijft indien men deserteert of militaire dienst weigert. U verklaart enkel te weten dat men kan gevangen genomen worden of gefolterd (...). Dit strookt echter niet met de wettelijk voorschriften gangbaar en toegepast in Soedan. Uit bovengenoemde informatie blijkt dat onttrekking leidt tot een boete of een gevangenisstraf van minimaal twee en maximaal vier jaar. In de praktijk zou dit echter amper worden toegepast maar wordt men onmiddellijk toegewezen aan een militaire trainingsplaats (...).”

Met één belangrijk punt werd door het CGVS geen rekening gehouden, gezien deze moet zijn opgenomen in het dossier van het CGVS.

Verzoekende partij heeft 25 dagen in een gevangenis verbleven, juist om reden dat hij zijn legerdienst weigerde te vervullen.

Zijn vingers werden afgesneden.

Hij heeft verbleven in de Karima gevangenis in Noord-Soedan.

Hij is gelukkig kunnen ontsnappen en werd behandeld in Libië.

Verzoekende partij heeft de gevolgen van een deserteur te zijn aan den lijve ondervonden.

Het argument van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

(...) Wat betreft de problemen met de oom en de vader

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij op zichzelf in zijn land van herkomst kan wonen, juist omdat hij op een boerderij voldoende geld heeft verdiend om zijn reis naar België te bekostigen.

Verzoekende partij had inderdaad geen problemen in de boerderij, maar hij kon er niet blijven. Hij moest er vertrekken. Bovendien kon de veiligheid niet worden gewaarborgd, gezien deze was gelegen aan de grens met Libië. Uiteindelijk zou verzoekende partij worden opgepakt.

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat dit niet werd aangehaald tijdens het gehoor op DVZ.

Verzoekende partij benadrukt dat hij hetzelfde heeft verklaard gedurende de 2 interviews.

Verzoekende partij denkt terug aan het interview op DVZ en kan enkel maar besluiten dat dit verschil ten gevolge van de vertalingen van de tolk moet zijn ontstaan.

Verzoekende heeft immers hetzelfde verklaard tijdens beide verhoren.

Wanneer verzoekende partij eraan terugdenkt, herinnert hij zich dat de tolk hem niet steeds verstond.

Het CGVS verwijst dienaangaande ook naar een tegenstrijdigheid:

Verzoekende partij benadrukt ook hier andermaal dat dezelfde verklaringen heeft afgelegd gedurende beide interviews.

Ook op dit punt kan verzoekende partij geen andere reden vinden dan de vertalingen van de tolk.

Verzoekende heeft immers hetzelfde verklaard tijdens beide interviews.

Wanneer verzoekende partij eraan terugdenkt, herinnert hij zich dat de tolk hem niet steeds verstond.

De redenering en argumentatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

(...) Wat betreft documenten

Verzoekende partij had graag documenten willen neerleggen die zijn asielrelaas zouden staven, doch dit is niet mogelijk.

De slechte relatie met zijn oom en zijn vader spelen hier natuurlijk een rol in. Verzoekende partij zou niet weten hoe hij aan documenten zou kunnen geraken.

Een gebrek aan het neerleggen van documenten mag op zich in elk geval geen reden zijn om het vluchtelingenstatuut te weigeren.”

2.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.1.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.1.4.1. Waar verzoeker stelt in het verzoekschrift: *“Verzoekende partij heeft 25 dagen in een gevangenis verbleven, juist om reden dat hij zijn legerdienst weigerde te vervullen. Zijn vingers werden afgesneden.”* moet worden vastgesteld dat dit hoegenaamd geen steun kan vinden in het administratief dossier. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij het verlies van zijn vingers koppelde aan een ongeval met een machine voor houtbewerking (gehoor CGVS, blz. 5; blz. 12). Verzoekers verklaring in het verzoekschrift aangaande een niet eerder vermelde en beweerdelijk verblijf in een gevangenis, en ontsnapping uit deze gevangenis, ondermijnt zijn geloofwaardigheid. Van verzoeker mag immers verwacht worden dat hij dergelijke essentieel element vroeger zou aanbrengen indien het beantwoordt aan de realiteit.

2.1.4.2. Van een asielzoeker die religieuze of morele overtuigingen inroept om zijn dienstplicht niet te vervullen of hieraan te verzaken wordt verwacht dat hij deze overtuigingen duidelijk kan uitleggen, rekening houdend met de situatie op het terrein. De oprechtheid, de zwaarwichtigheid van deze overtuigingen voor de asielzoeker alsook diens andere morele overwegingen zijn hiervoor van wezenlijk belang.

Bij de beoordeling van de oprechtheid van de overtuiging of gewetensbezwaren van de asielzoeker moet zijn persoonlijkheid en achtergrond in rekening worden gebracht. Hij moet daarbij de persoonlijke relevantie en significantie van de redenen voor zijn weigering concreet uiteenzetten

Belangrijke indicatoren om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te bepalen bij het nagaan van de aangevoerde overtuiging zijn de omstandigheden waarin de asielzoeker zich deze overtuiging eigen heeft gemaakt, de wijze waarop deze overtuiging in conflict staat met het vervullen van de dienstplicht en het belang van deze overtuiging voor het religieuze of morele aspect van de persoon van de asielzoeker.

Dit alles geldt in het bijzonder in het geval van een gewetensbezwaarde. Wanneer de gewetensbezwaarde niet kan verwijzen naar religieuze praktijken of een religieuze leer, mag wel worden verwacht dat hij in staat is om de morele of de ethische basis voor zijn overtuiging weer te geven. Deze overtuiging kan gebaseerd zijn op sociale of maatschappelijke inzichten, op het geloof of de overtuiging van zijn ouders, op filosofische denkbeelden of op de mening inzake mensenrechten.

Van een persoon die verklaart een overtuigd en diepgeworteld pacifisme in zich te dragen, mag worden verwacht dat hij concreet en consistent uiteenzet wat aan de basis lag van deze overtuiging, hoe deze zich ontwikkelde en welke elementen een impact hebben gehad op deze ontwikkeling.

In het verleden vertoond gedrag en beleefde ervaringen kunnen eveneens een licht werpen op de werkelijke overtuiging van de asielzoeker. De vraag of deze persoon reeds, voordat hij werd opgeroepen om de wapens op te nemen, uiting heeft gegeven aan zijn pacifistische overtuiging of gewetensbezwaren en of hij deze eerder heeft gemanifesteerd betreft een relevante overweging. Tevens dient rekening te worden gehouden met de vraag of deze persoon daardoor in het verleden reeds problemen heeft gekend.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat hij onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft die ertoe leiden dat het voor hem onmogelijk zou zijn om de dienstplicht te vervullen. Vooreerst is het treffend dat verzoeker niet kan omschrijven wat de legerdienst in de realiteit inhoudt: hij is onwetend over de duurtijd, tot welke leeftijd men kan worden opgeroepen en op welke wijze men wordt opgeroepen. Verzoeker is er zelfs niet van op de hoogte dat hij in aanmerking kan komen om aan zijn legerdienst een maatschappelijke invulling te geven. Waar verzoeker stelt: *“Verzoekende partij weigert onschuldigen te doden of tegen onschuldigen te vechten.”* kan worden opgemerkt dat dergelijke algemene ethische opvatting bezwaarlijk kan duiden op een ernstig gewetensbezwaar om legerdienst te vervullen. Daarenboven kan ook van een persoon die op het platteland woont verwacht worden dat hij kennis heeft van de dienstplicht indien hij morele bezwaren zou hebben deze dienstplicht te vervullen, *quod non in casu*.

Verzoeker verwijst naar het behoren tot de stam van de president als element van druk om de dienstplicht te vervullen. Hij brengt hier echter geen begin van bewijs van bij; daarenboven blijkt dat hij tijdens het gehoor, wanneer werd gevraagd naar zijn stam hierover met geen woord repte (gehoor CGVS, p. 7-8).

Verzoeker maakt melding van problemen bij de vertolking teneinde de verschillen in zijn verklaringen te duiden. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn gezegden foutief zouden zijn vertaald of neergeschreven. Evenmin brengt hij concrete gegevens aan waaruit enig probleem inzake de vertaling of communicatie zou kunnen worden afgeleid. Zulke problemen blijken voorts niet uit het administratief dossier. Uit de gehoorverslagen blijkt verder dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan kan dan ook niet worden aangenomen, te meer daar verzoeker geen kritiek uit op het feitenrelaas in de bestreden beslissing zodat hij niet aantoonde dat hij zijn relaas niet correct kon communiceren. De motivering in de bestreden beslissing aangaande de persoonlijke situatie van verzoeker en de relatie met zijn vader en oom betreft daarenboven een problematiek die niet verbonden is aan een vluchtelingenrechtelijke grond en die hoegenaamd niet zou kunnen leiden tot internationale bescherming.

Voorgaande vaststellingen zijn afdoende om, binnen de devolutieve werking van het beroep, te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker: *“Rekening houdend met bovenstaande argumenten is verzoekende partij van oordeel dat hij de asielinstanties wel degelijk voldoende inzicht heeft gegeven over de werkelijke achtergrond, zijn netwerk, familiale context zodat de asielinstanties voldoende informatie hebben om te oordelen dat de subsidiaire bescherming wordt toegekend.”*

2.2.2. Verzoeker brengt geen nadere duiding inzake de redenen waarom hij zich zou bevinden in een situatie die beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, a), b) of c).

In acht genomen hetgeen voorafgaat inzake verzoekers ongeloofwaardig relaas toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS